

Jak zařídit pokoj pro jedničkáře?

I odborníci se shodují, že má-li dítě prospívat ve škole a nosit domů jedničky, potřebuje k tomu dobrý spánek a správně vybraný a umístěný pracovní stůl. Postel a stůl spolu s dostatkem úložného prostoru a také místa na hraní tvoří základ dobře zařízeného dětského pokoje. Hledáte-li inspiraci, jak splnit tyto základní ergonomické požadavky a zároveň vytvořit bydlení, které se bude dětem líbit a bude odpovídat jejich věku, zkuste to spolu s našimi architektkami.

První návštěvu ocení ti, kdo zařizují bydlení pro šestileté až desetileté slečny a nemají k tomu zrovna ideální podmínky, podobně jako v tomto případě, kdy pokoj nedisponuje půdorysem klasického obdélníku, ale stěna s oknem je šikmá, a tak v rozích chybějí pravé úhly. To ztížilo výběr nábytku, který musel být zčásti vyroben na míru. „Proto vznikl originální peříňák za postelí, který nejenže do posledního centimetru vyplnil jeden z atypických rohů, ale zároveň nabízí úložný prostor otevíratelný shora, a navíc slouží jako noční stolek,“ popisuje Věra Tomíčková z toto studia, která pokoj navrhovala a zařizovala. Na peříňák navazuje lůžko, pod nímž se nacházejí další úložné prostory.

U protější stěny se nachází pracovní kout. Psací stůl je z obou stran zakulacený, což je nejen bezpečnější, ale zároveň tím architektka vyřešila problém i s druhým atypickým rohem. Pracovní kout doplňuje zavěšená skříňka na učebnice a šuplíky na kolečkách, které si dívka sama po pokoji přesune a zaparkuje, kde a chce a jak chce. Nad stolem jsou zavěšené otevřené police nabízející další úložný prostor.

I když je na první pohled patrné, že jde o dívčí pokoj, jeho zařízení je zvoleno tak, aby bylo nadčasové a aby se z dětského pokoje mohl velmi snadno stát i pokoj studentský, vhodný pro mladou dámu. „Zařízení jsme volili jednoduché, kvůli vysoké odolnosti a snadné údržbě, které jsou v dětském pokoji určitě důležité, jsme ho nechali vyrobit z lamina; nábytek je doplněn ABS hranami,“ říká Věra Tomíčková. Rozdíl mezi klasickými a ABS hranami je v použitém materiálu a odolnosti. Běžně se nábytek z lamina doplňuje hranami, jejichž základ tvoří dekorací papír upravený povrchovou úpravou a laminem. ABS hrany jsou oproti tomu vyrobené z PVC a silné dva milimetry, proto jsou mnohem odolnější a neodlamují se.

Z barev sáhla architektka po břizové a bílé, které doplňuje matný laminát v malinovém odstínu. Dětské prvky – samolepky se zvířátky, barevné úchytky či tapety se srdíčky – jsou snadno vyměnitelné. Po jejich nahrazení neutrálními prvky se tak pokoj změní z dětského v dívčí. Přesto nebude působit nudně, zůstane zde například skříň zdobená originálními zrcadly, která jsou na dveřích umístěna tak, že je v nich vidět celá postava, což ocení dívky v každém věku. Vedle skříňe umístila architektka prádelník. Ačkoli má pokoj nepravidelný tvar, jsou zde velmi jasně oddělené jednotlivé zóny, tedy spací, pracovní i na jednom místě lokalizované místo na ukládání oblečení. Uprostřed pak zbývá dost místa na hraní, které dívka stále ještě potřebuje.

Bydlení pro generaci -náctiletých

Pět let není zase tak velký věkový rozdíl, ovšem požadavky na bydlení a využití prostoru se mohou u dětí za tu dobu radikálně změnit. Ukazuje to naše druhá návštěva: třináctiletá dívka rozhodně nechťe-

la kolem sebe nic typicky holčičího, což platilo jak pro barvy, tak i pro motivy, například si nepřála, aby její bydlení zdobil dekor květů. Ráda by ve svém pokoji měla pohodlné sezení a z barev preferuje zelenou či modrou. Toto přání architektky samozřejmě respektovaly a vytvořily univerzální interiér, který by mohl sloužit i stejně starému chlapci. „Základem tohoto pokoje se stala kvalitní podlaha. Dívka v tomto věku už není žádné malé dítě, které by potřebovalo umělý, odolný a nezníčitelný povrch. Dřevo, v tomto případě ořechová rošáda, laicky řečeno malé kousky dřeva spojené do zajímavé mozaiky, se stává výrazným barevným prvkem celého pokoje,“ říká architektka Kamila Douděrová ze studia Kamidesign, která se na zařizování pokoje podílela spolu s architektkou Ivanou Ludvíkovou. Vzhledem k tomu, že nejde zrovna o malou místnost (má kolem patnácti metrů čtverečních), a je zde i dostatek světla, problémy nepůsobí ani tmavší odstín ořechu. Zbývající zařízení bylo navíc pojato převážně ve světlých odstínech, a tak v místnosti vzniká zajímavý kontrast tmavé podlahy a světlého zařízení, stěn a nábytku. Barevný akcent pokoji dodává několik zelených detailů.

V tomto věku už nebude dítě trávit čas na hracím koberci, ale k povalování, učení, poslouchání hudby nebo chatování s kamarády rádo využije velkou postel. „Třináctiletá dívka proto dostala do pokoje velkou postel, takzvané letiště, doplněné spoustou polštářků, které jí při všech těchto činnostech zajistí to správné pohodlí,“ vysvětluje Kamila Douděrová. Naproti lůžku je umístěno velké zrcadlo, které mladá dáma využije nejen při oblékání, ale také při tréninku sestav, neboť ve svém volnu tančí s mažoretkami. Pokud si přivede na návštěvu kamarádky, usadí je do sedacího vaku nebo na měkký koberec vedle postele. Koberec architektky zvolily trendový, s vysokým vlasem, a využily ho netradičně. Částečně ho nalepily na stěnu, čímž vznikl pohodlný prostor pro opření. Na koberci je také připravený sedací vak, který teenageri ocení víc než klasické křeslo. Iluzi hledíště a velkého posezení doplňuje dekorace – nálepka na zeď s motivem židle. Úložné prostory jsou v tomto pokoji použity pouze omezeně. Komoda v rohu a police nabízejí základní odkládací prostor na věci, které potřebuje mít teenager neustále u sebe. Velké skříně naopak chybějí, protože rodina má v domě k dispozici centrální šatnu.

Psací stůl z „rostoucí“ kolekce Moll má nastavitelnou výšku, proto bude vyhovovat jak šestiletým, tak šestnáctiletým dětem.

Rozkládací gauč od babičky, pracovní stůl po sousedech a k němu židle, které přebývá v kuchyni u jídelního stolu – tak často vypadá model, podle nějž rodiče zařizují dětské pokoje. Je to špatně. Právě v dětském věku se totiž formuje páteř a celé tělo a rozhoduje se o tom, jak vám bude sloužit v dospělosti. Jestliže tedy dnes trpíte bolestmi zad a tuhne vám šíje, možná za to může právě postel, na níž jste v mládí spali. Výmluvy na nedostatek peněz nebývají zpravidla na místě. Rada zní: investujte do kvalitního lůžka a pracovní židle a neкупujte zbytečnosti. Děti opravdu nepotřebují v pokoji televizi, houpáčku, hrací domeček a spoustu dalších doplňků.

Prýžové úchytky společnosti Trachea nejen dodají nábytku dětský vzhled, ale jsou i bezpečné. Po letech není problém je vyměnit za neutrální, čímž se změní i celkový charakter místnosti.

Myslete hlavně na zdraví dětí

Začněte hned velkou postelí

Nábytek do dětského pokoje se vyplatí kupovat postupně, jak dítě poroste a bude ho využívat. Jako první, hned jak vyroste z dětské postýlky, mu pořídte klasickou postel a rošt o velikosti 80 či 90x200 centimetrů. Pokud je v tomto věku o hlavu vyšší než stejně staří kamarádi, rovnou sáhněte po lůžku s prodlouženou délkou 220 centimetrů. Kvalitní podpěru páteře a uvolnění velkých kloubů i celého těla ve spánku zajistí dobrá matrace. Tu volte podle hmotnosti, uvádí se vždy rozmezí od – do, a nedělejte si starosti s tím, kolik bude syn či dcera vážit v dospělosti. Z hygienických důvodů byste měli matraci po sedmi až deseti letech vyměnit, a potom její zatížení aktuálně přizpůsobíte hmotnosti potomka. Platí to i pro výrobky se snímatelným potahem, které jsou v dětském pokoji téměř nezbytné.

Pravidla pro psací stůl

S nástupem do školy dítě potřebuje psací stůl. I zde platí, že pokud správně vyberete, může se na něm váš potomek učit psát čárky a o osmáct let později u něho sepsat diplomovou práci. Důležitá je správná velikost pracovní plochy, která by měla být 75x100 centimetrů, a hlavně možnost nastavit si výšku. Pro dospělé se doporučuje pracovní plocha ve výšce 65 centimetrů, u dětí to ale může být i o deset až patnáct centimetrů méně. Správnou výšku zpravidla zjistíte v kombinaci s pracovní židlí. U ní totiž platí, že by se dítě mělo při kreslení či psaní pohodlně opřít zády, ale nohy musejí být přirozeně ohnuté v kolenou a stát na pevné podložce. Lokty zároveň musejí svírat pravý úhel k desce stolu. Pokud i přes nastavitelnou výšku stolu a židle vašemu potomkovi plandají

Jednoduchost mají děti rády. Ocení proto například háčky na dveřích Sapeli, na které se vejde spousta věcí, a hned bude uklizeno.

nohy ve výšce, lze si pomoci speciální podpěrou pod nohy, kterou běžně koupíte. Nezapomínejte ani na správné umístění stolu – patří pod okno nebo vedle něho, tak, aby si dítě při práci nestínilo. Právákoví má světlo dopadat na stůl z levé strany, levákoví z pravé.

Poličky a šuplíčky

Také přibývají věci, které je potřeba někam uložit. Praktické jsou různé kontejnery či skříňky na kolečkách, se kterými zvládnou manipulovat i děti. Stále totiž platí, že v pokoji musí zůstat dost místa na hraní. Mladší děti kolem sebe ocení barvy, obrázky s motivy zvířátek, aut, panenek a podobně. Dopřejte jim je, ale přemýšlejte, kde budou nejhodnější. Ideální jsou na tapetách, textilu, kobercích a dalších doplňcích, které časem budete měnit. Pořízení nových je méně finančně náročné, než kdybyste kupovali novou postel, skříň a další „velký“ nábytek.

Magdaléna Krajmerová, archiv firem toto studio,

Jednoduchost mají děti rády. Ocení proto například háčky na dveřích Sapeli, na které se vejde spousta věcí, a hned bude uklizeno.